U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **JUDr. Z. A.**, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Praze**, se sídlem Žitná 12, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2010, č. j. 3733/10-1500-105219, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18. 5. 2011, č. j. 11 Af 56/2010 - 34,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Usnesením ze dne 18. 5. 2011, č. j. 11 Af 56/2010 - 34, Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) zastavil řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení městského soudu ze dne 16. 2. 2011, č. j. 11 Af 56/2010 – 25, neboť žalobce ani přes výzvu soudu ze dne 20. 4. 2011, č. j. 11 Af 56/2010 – 30, neuhradil za podanou kasační stížnost soudní poplatek. Usnesení městského soudu o zastavení řízení bylo žalobci doručeno dne 13. 6. 2011.

Dne 28. 6. 2011 podal žalobce (dále též „stěžovatel“) osobně na podatelně městského soudu kasační stížnost proti v záhlaví označenému usnesení

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji jako opožděnou.

Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti přitom nelze prominout. Nestanoví-li soudní řád správní jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení (§ 42 odst. 5 s. ř. s.).

Nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti doručované do vlastních rukou, písemnost podle § 49 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“) uloží a adresátu zanechá vhodným způsobem písemnou výzvu, aby si písemnost vyzvedl. Nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky (§ 49 odst. 4 o. s. ř.).

Podle § 42 s. ř. s. doručuje soud písemnosti do datové schránky, není-li možné doručit písemnost tímto způsobem, doručuje ji soud soudním doručovatelem, prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence nebo prostřednictvím veřejné datové sítě. V posuzovaném případě nebyla nalezena datová schránka stěžovatele (srov. úřední záznam na č. l. 32 soudního spisu), proto bylo napadené usnesení doručováno stěžovateli do vlastních rukou prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Z doručenky založené na č. l. 32 soudního spisu je zřejmé, že stěžovatel při doručování předmětně zásilky nebyl zastižen. Zásilka proto byla uložena a připravena k vyzvednutí dne 1. 6. 2011. Současně byla stěžovateli zanechána výzva k vyzvednutí písemnosti. Stěžovatel si však písemnost ve stanovené desetidenní lhůtě nevyzvedl.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Desetidenní lhůta pro vyzvednutí písemnosti tedy počala běžet dne 2. 6. 2011 (čtvrtek) a skončila dne 11. 6. 2011 (sobota). Podle § 40 odst. 3 s. ř. s. připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. V daném případě bylo nejbližším následujícím pracovním dnem pondělí 13. 6. 2011.

Protože náhradní doručení nebylo vyloučeno (§ 49 odst. 5 o. s. ř.) a ani nebylo rozhodnuto o neúčinnosti doručení (§ 50d o. s. ř.), je dle § 49 odst. 4 o. s. ř. a § 40 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 40 odst. 3 s. ř. s. dnem doručení napadeného usnesení pondělí 13. 6. 2011.

Následujícího dne, tedy v úterý 14. 6. 2011, začala běžet dvoutýdenní lhůta k podání kasační stížnosti, která uplynula v pondělí 27. 6. 2011, tedy v den, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). Stěžovatel podal kasační stížnost osobně na podatelně městského soudu dne 28. 6. 2011, tedy jeden den po uplynutí dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti.

Z uvedeného důvodu Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl jako opožděnou za použití § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. dubna 2012

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu